

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-út 4. szám
hova az előfizetési pénz-
rek hirdetések és min-
den a kiadóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitási díjben egy
sor közlési díja 50 fillér

Hirdetések juta-
nyos áron vétetnek
fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROSHIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre 2 k. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-út 4. szám
hova a lapszemle rész
illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissz

Hivatalos közlemények.

6282 - 1901 sz.

Pályázati hirdetmény.

Békés vármegyéhez tartozó Szarvas
nagyközségben — mivel a megválasztottak meg-
bízása 1901. évi december 31-ével lejár —
a következő állásokra pályázatot hirdetek:

I. ügyosztály.

- Egy iktató-kiadó irattárnoki állás évi 1000 k.
- Egy irnoki állás évi 1000 kor.
- Egy segéd iktató állás évi 800 kor.

II. ügyosztály.

- Egy adóosztályi állás évi 1200 kor.
- Négy „ „ egyenként évi 1000 kor.
- Egy irnoki állás évi 800 kor.
- Egy fővégrehajtói állás évi 1000 kor.
- Egy végrehajtói állás évi 730 kor.
- Három végrehajtói állás egyenként évi 600 k.

III. ügyosztály.

- Egy irnoki állás évi 1000 kor.

IV. ügyosztály.

- Egy irnoki állás évi 1000 kor
- Egy „ „ „ 900 „
- Egy „ „ „ 800 „

javadalmozással.

Fölhívom mindazokat, kik ezen itt felsorolt
állásokat elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen
felszereit kérvényüket hozzám f. évi december
hó 13-ig annyival inkább beadják, mert a ké-
sőbbben beérkezőket figyelembe venni nem
fogom.

A választás f. évi december 31. d. e. 9

órakor fog Szarvas község közházánál a képyi
selő testületben megejelteni.

Ezen állásokra a választás akként fog tör-
ténni, hogy a megválasztottak megbízása a
jövő általános tisztújításig, vagyis 1902 évi ja-
nuár 1 től 1904 évi december 31 ig tart.
Szarvason, 1901 november 19.

Dr Wieland, főszolgabíró.

A bálvány.

(S) Valami kontár piktor rajzol egy
lehetetlen virágot, az alak kissé tetszetős, mert
új s mindjárt akad tiz, száz a ki azzal a han-
gos jelszóval, hogy a művészet nem ismer kor-
látokat: pingál zöld eget, haragos piros tengert,
kék felhőt, fekete napot, keres ennek a bolond
íránynak valami fűbemászó nevet és elnevezi
secessiónak. A tömeg felkapja, mert dtvat és
secessió képek után támadnak a secessió bu-
torok, ruhák, kertek, épületek . . . secessió
morál és közvélemény, a régi hamisítatlan
tisza izlés, tiszta erkölcsi felfogás olyan idege-
nül találja magát és úgy kiri a tömegből, mint
egy véka mák között a rizs szem.

A kertész fát ültet, ápolja, gondozza — és
neveli, — a fa megnövekedik, virágzik és gyümö-
lcsőt hoz; természetesen olyan fajta gyümöl-
csőt, a milyen a fa, vagy a bele oltott nemes
galy, — mert még senki sem látta, hogy a
szederinda Kálmán körtét, a cseresznyefa pedig
turkesztán dinnyét teremjen. Persze az okos
kertész jó gyümölcsű fát nevel, vadoncz alanya
nemes galyat olt, a fattyu hajtásokat jó idejében
gondosan eltávolítja, a fa rügyeit, lombjait,
virágát, gyümölcsét és törzsét puszító férgeket,
hernyókat és bogarakat irtogatja.

Ilyen okos kertésznek kellene lenni a
társadalomnak is, a közvéleménynek, az emberi
tömegek intellektuális felfogásának is; — de
mennyire különbözik ez attól!

Ma a társadalom vagy maga ülteti a rossz
fát, vagy — a mi egyre megy — engedi, hogy
mások egész erdő számára ültessék. Azt is
elnézi, hogy a jó gyümölcsű fákat herayók lepjék
el, a rügyeit, bimbóját, virágát, lombjait törzsét
és gyökerét mindenféle bogarak és elősdiak
rohanják meg és döntsek a próba.

A vagy nem rossz fa e a mértéktelen
divatmajmolás, a hatalmasok, tekintélyesek,
gazdagok mód feletti utánzása? Nem nőttek-é
terebélyes fákká a szereplési viszketeg, a nagy-
zási hóbort, a léha stréberkedés, az üres fejűek
előtérbe tolása, a túlságos fényűzés, az előke-
lőség fitogtatása, a hivatal, rang és czim hajhá-
szása? és még sok egyébbe szállóbbi?

És ki merné tagadni, hogy ezek mind
csak az emberi gyarlóságok mély termő rétegé-
ben burjánozhattak fel; abban a földben, mely
elég ostobául csak a dudvát, a mérget illatozó
növényeket és keserű gyümölcsöt hozó fákat
neveli nagyra, hatalmasra?

Bizony-bizony, ha jól meggondoljuk, a
társadalmi közfelfogás, az ideálisabb erkölcsi
közérzés hiánya az oka, hogy ez így van.

A mai közfelfogás csupa felületesség;
mindig és mindenben a gyenge látszat után
alkotja meg ítéletét. Neki az egyszereű, komoly
szavakkal, keresetlen őszinteséggel elmondott
igazságok: unalmas semmiségek, — hanem az
öblös szájjal ordított demagóg szavak, a nagy
dobbal, rézfényű csaltogással, világga dobott

TÁRZA.

Némuljon el minden...

Némuljon el minden
Viharos kedv zaja! . . .
Oda tették . . . a legjobbat . . .
Gyászos ravatalra . . .
A legjobbak tanáromat! . . .
Nem! . . . Édes apámat! . . .
Koporsóba vetették meg
Ma neki az ágyat.

Ti jég hideg szívek! —
Olvadjatok ma fel!
Hinsétek be ravatalát,
Síró könnyetekkel! . . .
Ne kérjétek, hogy ki volt ő?
Meg tudjátok fáján . . .
Az „önzotlen“ — a „szívjóság“
Volt . . . csak a világon! . . .

Volt csak, most már nincsen,
Vissza szállt az égbe,
Mert ott lakott . . . édes apám,
Tanárom szívébe.
A jó isten talán azért
Hívta őt magához,
Mert nagyon is jó szívé volt
E zordon világhoz.

Tépő kinok után . . .
Nyugodt, édes álom
Szállt szemedre édes apám!
Drága, jó tanárom!
Még a rideg sírszoba is

Enyhe hajlékká lesz
Meg enyhíti azt jóságos,
Ott is élő szíved . . . . .

Némuljon el minden
Viharos kedv zaja! . . .
Oda tették a legjobbat
Már a hideg sírba . . . . .
A legjobbak tanáromat! . . .
Nem, édes apámat! . . .
Fagyos sírba vetették meg
Ma neki az ágyat. —

Belopotoczki István.

Elvél nem duzzog.

Irta: Sárkány Imréné.

Paragi Ernő tépelődve állott festő állványa előtt.
Modelre lett volna szüksége, hogy a megkezdett képet,
melyet aranyos kis feleségének ígért, befejezhessen. Per-
sze abban a kis falucskában, melyben a
nyarat töltötték, híre sem volt ilyesminek. A szép
Marjuca pedig sürgette a kép befejezését, mert nagyon
tetszett neki. Hogyan? mikor egyegymással duzzogó sze-
relmes párt ábrázolt, s már csak a hölgy feje hiányzott
hogy kész legyen és a bohó fiatal asszonyka, épen a
női fejre volt leginkább kíváncsi.

Még Ernő azon töri a fejét, miként teljesítse mi-
nél előbb felesége óhaját, kit az imádásig szeretett,
addig a szép asszony lábujjhegyen a háta mögé lopod-
zik, mind a két gömbölyű karjával átfonja a nyakát és
édes szerelmes hangon sutogni kezd neki. Mindenáron
segíteni akar a gondolkodásban urának, pedig nem is
sejtette, hogy az most is ő vele foglalkozik.

Paragi boldog mosolytal néz vissza rá, s önkény

telenül elmerül a mélységes nefelejtékek szemek bűvös
világában.

Egyszerre egy váratlan gondolata támadt, hango-
san felkaczagott, de rögtön haragos lett. Eltolta az asz-
szonykát magától, s rideg parancsoló hangon szolt oda
neki, hogy hozza el a mellékszobából a cigarettatartót
Ő már kereste, de nem találja, pedig tudhatná már
Marjuca, mennyire gyűlöletes előtte a rendtel-
enség.

A szép asszony ijedten nézett az urára.
Még ezt a hangot sosem hallotta tőle.
— No menjen hát! ne nézzen rám olyan különö-
sen, nem hallotta mit mondtam?

Marjuca szó nélkül kiment, elhozta a cigarettá-
kat s letette gépiesen az asztalra. Lelkét viharos érzel-
mek kintázták, elnem tudta gondolni, mitörtént az ő
kedves Ernőjével ilyen váratlanul, hisz ő gondolatban
sem vétett ellene; vagy már nem szereti őt, és csak
ugyan igaz azaz előtte hihetetlennek látszó állítás —
hogy a férfiak mind egyformák, kiszámíthatatlanok, vál-
tozók és szeszélyesek.

Óh Istenem, pedig mily boldogok voltak! hogy
szerették egymást, és most mindennek vége. De hátha
nem? csak csalódás az egész.

Ő megkérdezi az urát, mért ne tenné, joga van
hozzá, ő nem lesz gyáva, nem mond le mindjárt min-
den reményről. Egész élete boldogságáról van szó, hisz
ő olyan nagyon lelkének minden erejével szereti azt a
csuna rossz embert, a ki minden ok nélkül így bánik
a feleségével.

Hát nem tudta szépen mondani, mint máskor, hogy
mit akar? mikor tudhatná, milyen szívesen teljesít
minden óhaját. Most már mindegy, de legalább ad-
jon magyarázatot, ennyit csak megérdemel tőle.

— Ernő mi baja van? mondja meg kérem. Még
ilyenek soha sem láttam. Megbántottam valamivel

hangzatos hazugságok: színarany, vagy magasabb élvezetet.

Ez az oka annak, hogy a kevésbé szerencsés ember becsületét oly könnyedén dobja a porba, mint a piperkőc illatos cigarettjének a hamuját, tapsol a szerencsésnek és bálványozza a hatalmast, vállain hordozza a fölszínre tolakodottat, ha eszközei nem voltak is egészen erkölcsösök és tisztességesek.

Ah! a siker, a siker!

Az emberek százai szegődnek a hatalom uszályhordozóivá, csak hogy ennek morzsáin tengődhessenek, — hizelegnek a nagyok és gazdagok hiúságának, eladják meggyőződésüket, szolgálkák, bérenczéké aljasodnak, hogy látszólag parancsoló urakká lehessenek; mert hát nehéz az élet, ma napság csak így lehet boldogulni, enni mindennap kell és mindenki resteli, ha ő csupán valaki és nem egyuttal valami a bálványozó tömeg szemében.

Ez a téves, ferde erkölcsi irány nevelte a rosszat, ez szülte a vágyat: minden úton, minden áron gazdaggá lenni! mert a praktikus elme régen feltalálta már, hogy a pénz, a vagyon, a gazdagság nem csak anyagi kincs; hanem tekintélyt, hatalmat, befolyást és közbecsülést is lehet vele szerezni.

Nos hát megindult — mint egy valóságos néparadat — a gazdagodási vágy örült hajszája, az aranyborjú, a bálványimádás. Ma már a gazdagodás nem eszköz a benső jólét, az emberi tökéletesedés felé való közelítésre, hanem főcél, melyért sokan örülten futkosnak, becsületet, és életet is feláldoznak.

Ebben a súlytér erkölcsi felfogásban, ennek tomboló zajában, és orgiái közt növekedett és növedik egy új nemzedék, minden egyes lélekzet vételével a moral insanity fertőző csiráját szivja be, mely rá nehezedik agyára, gondolkodás módjára, míg egyszer ő maga is át nem látja, hogy igaz ugyan, mikép ő eddig tiszta becsületes gondolkodású volt, de egyuttal számár is, a ki a mai korbau vénheát, ősi és elavult felfogásával nem érvényesülhet. Meggyőződésévé válik, hogy a mit az ő apák tiszta erkölcsnek tisztességnek és makulátlan becsületnek vallottak; az csak egy, az ő korukban domináló filozófiai nézet volt, egy divatos irány, vagy áramlat mely fölött a praktikus emberi ész már rég

napi rendre tért és eldobott. A földolog a személy, az én érvényesülése: az eszme, a lömegek fülének kedves ideálok nagyhangu dicsőítése csak eszköz a nép kegyelésére s egy egy lépcsőfok a boldogulhatásra.

Aztán, micsoda könnyűség manapság gazdagnak lenni, ha az embernek esze és bátorsága van hozzá!

A közpénzek, közvagyionok kezelésében a legléghább könnyelműséggel biznak százezeke t egy egy éretlen ifjonczra: a felügyelet és ellenőrzés a lehető leglazább. mintha csak minden pénzkézelt egy egy Szent Lélek volna, mintha tisztesen be volna oltva sikkasztás ellen.

A közélet ezer igényű szükségéi által zaklatott ember napról napra látja maga előtt a kísértést; — úgy van vele, mint mikor az éhes fene vad orra előtt kívánatos hús falatot húzgálnának el, hogy a szag még jobban felingerlje étvágyát. Ki csodálkozhatik aztán ha a hosszas kísértés megőrjíti a gyarlót és bűnössé lesz. Csak el kell hallgattatni. a szívet, lelkiismeretet, csupán a hidegen számító ész szavára kell hallgatni. — higgadtan, okosan kiesztelt terv szerint kell eljárni és egy alkalmas pillanatban a közpénzekbe merészen és jó mélyen belemarkolni.

— Hja, szemesé a világ!

Mikor aztán hült helyét találják a parázspénznek és az ügyesen megszökött tolvajnak bottal ütök a nyomát, felzudul a közvélemény s nem annyira a tolvajt szidja, mint az ellenőrzési rendszert, — sőt igen sok elég hangosan kijelenti azt a véleményét, hogy jól tette, egy csapásra gazdag lett, s jobb Newyorkban vagy San-Franciskoban gazdagul élni, mint Budapesten vagy hol kutyául kinlódni. Még a tolvajt megis dicsérik, mondván no ez aztán jól mar kolt, ügyesen csinálta a fickó... megérdemli, hogy elne csipjék.

No hát kérem, tiszteljék az ilyen fajta okoskodást, de nem kérünk belőle, mert már ez is elárulja a gazdagodás éhességét, a bálványimádásának megnyilatkozását. Ha így haladnak, ha ez a téves erkölcsi felfogás diadalmat ül: elégethetjük a törvénykönyveket erkölcsstanokat és bibliát, ünnepeitünk egy aranyborjút, hogy legyen a tömegnek mit imádni.

Felolvasás. Dérzy Péter földbirtokos a tejszövetkezetek hasznáról tájékoztató felolvasást fog f. évi december hó 8-án d. u. 2 óra kor Szarvas község háza tanács termében tartani.

Miután a tejszövetkezetek létesítése éppen azon múlik, hogy a közönség ennek hasznáról és jövedelméről nem bir kellő tájékozottsággal, igen ajánlatos lenne, ha ezen felolvasásra minél számosabban jelenének meg.

A községünkben divó egyoldalú gazdasági rendszer alig hozza meg a gazdálkodónak a beletetés kamatját, ily körülmények között örömmel fogadjuk azon kezdeményező lépéseket, melyeket a hatósággal egyetértve felolvasó ur elérni szándékozik.

Szaksitunk azon hagyománnyal, hogy az új eszmék nem czélszerűek, mert a tapasztalat arra tanít bennünket, hogy minden téren haldás mutatkozik, szükséges tehát, hogy a gazdasági rendszerben is tért foglaljon ezen alap igazság.

Képviselő testületi közgyűlés. Szarvas község képviselő testülete mult hó 23-án a község háza nagy termében közgyűlést tartott és pedig a képviselő testületi tagoknak szokatlan nagyszámú részvétele mellett. Mintha csak megbízatásának utolsó napjait minden egyes tag teljesen igyekeznie kihasználni, oly buzgalommal és nagy számmal jelentek meg a gyűlésen. A 18 pontból álló tárgy sorozat, miután valami fontosabb tárgyat nem foglalt magában, eieg simán és gyorsan lett letárgyalva. Elsősorban az előjáróság jóváhagyás véget bemutatta a közgyűlésnek, az előjáróság és Bányász János építész vállalkozó között az árlejtés értelmében kötött szerződést, mely szerint Bányász János 23220 koronáért vállalta el a községi gazdasági épületek építését, jóváhagyólag tudomásul vétetett. Bagi Pál községi adóisztnak 40 korona segélyiránti kérelme akként intéztetett el, hogy a kérvényezőnek 40 korona kamattal nélküli kölcsön engedélyztetett. Előjáróságnak ama előterjesztése, hogy a belvizek levezetésére szükséges csatornák készítésére előirányzott összegből felmaradt 2755 korona külön, takarékpénztárral kezeltesse, jóváhagyólag tudomásul vétetett. A községi és gyámipénztári pénzek, a jövő 1902 évben, hogy melyik takarékpénztárba helyeztetesenek el, a névszerint szavazás megejtése után, nagy többséggel lett elhalározva, hogy e pénzek ez után is, a sarvasi takarékpénztárba helyeztetesenek el. Szlovák Pál tanyai tanítónak abbéli kérvénye, hogy az átköltözködéssel feemerült 96 korona költségét a község térítse meg, meg-

vagy valami előtte ismeretlen ok ingerelte föl ily váratlanul?

— Ugyan ne csináljon olyan ijedt arcot, — azt ki nem állhat, inkább duzzogjon egy kicsit!

— En nem szoktam duzzogni, sőt jellem hibának tartom a duzzogást és morcban olvam ellen van.

— Ugy? hát nem szokott, sőt nem is akar?

No, ez nagy ostobaság, mert én meg élek-halok a duzzogó menyecskéért, és nagyon sajnálom, hogy épen az én feleségem nem ért hozzá. Mindég azt hallottam, hogy ez adja meg a házasságot igazi tüszöröt.

— Akkor én is sajnálom, mert én most már, csak azért sem fogok duzzogni.

— Rosszul teszi. — Ernő ezzel oda állt a festő tábla elé, s egész kényelmesen festeni kezdett, néha oldal pillantásokat vetve Marjuccára, mintha gyönyörködne kinos helyzetében.

— Ernő! jöjjön ide, hadja abba most azt a festést, beszélni akarok magával.

— Nem lehet, még soha életemben nem dolgoztam ilyen élvezettel, mint épen most.

— Ernő, maga egy szörnyeteg.

— Igazán? No ennek szívéből örülök.

Erre a feleletre a kis asszonyka csakugyan nem tudta, hogy mit csináljon. Alig akarta elhinni, hogy csakugyan az ő ura áll ott az ablaknál és fest, fest szörnyű buzgalommal, mintha misem történt volna.

Igaztottsága percéről percze nőt, — kimondhatlanul bosszantotta, hogy az ura oly gyakran nézeget rá s még mosolyog is hozzá.

Végre nem tudva tovább uralkodni magán, haragosan lökte el piciny, faragott zámolyát úgy, hogy az egészen a szoba közepére repült, meglehetősen hangos hoppánással.

Az ura úgy tett, mintha nem vette volna észre a zajt, s még buzgóbban festett tovább.

Es még is rettenetes! Meddig fog még tartani kinos helyzete? Minden idege felvolt háborodva. Ernő máskor minden mozdulatára figyelt, a legkisebb halványosság aggodalomba ejtette és most, és most! Igazán érthetetlen.

Most meg hirtelen hozzá lépett szokása szerint, elsimítá szép szöke haját halovány homlokáról, szemébe nézett s szó nélkül visszament és fest, mintha meglenne babonázva.

Marjucca önkénytelenül elpirult s engesztelődni kezdett, de feltette magában, hogy most nagyon erős marad, s ha az ura becsánatát fogja kérni, rá sem lehet derit hadd szenvedjen ő is.

A cseléd jelentette, hogy az uzsonna az asztalon van. Máskor ez az időszak a legkellemebb szokott nekik lenni, ilyenkor eltréfálnak együtt, felolvasnak egymásnak, — vagy Marjucca zongorázik és Ernő hegedűn kísér, szóval nagyon boldogok. Ó! milyen változás néhány óra alatt.

Mit csináljon, szóljon az urának? de hisz ő is hallotta a leány hívó szavait.

Elkészítse a kávé? mindent úgy, a hogy szokta. Nem! inkább elmegy hazulról, úgy is már nagyon régen tart ez a kinos szokatlan jelenet közöttük.

Epen fűtötte a kalapját, mikor Paragi is abba hagyta a festést, szívaára gyújtott s fűtyülve ment ki a szobából.

Ilyet még senki sem látott, vége volt minden türelmének. Erősen esengett, s kivítette szobájából a festő táblát s mindent a mi hozzá tartozik.

Megnézte magát a tükörben s eltávozott hazulról. De neuskára ismét haza jött, sehol sem tudta magát jól érezni.

Újabb meglepetés várta. Az ura ismét ott festett az előbbi helyen, egyszerűen vissza hozatta a festő készleteket.

A szép asszony szívet kellemes érzés járta át, egészen elfogult, s alig akart hinni a szemének.

Csendesen leült az ura háta mögé és remegve várta, hogy mi fog történni, mint egy kis leány.

Ernő csak festett tovább, tudomást sem véve haza jöveteléről.

Jó hosszú idő múlva megfordult, hosszan ránézett s csak festett tovább.

De most Marjucca nem vette őt észre, tüntetően nyult egy könyv után és olvasni kezdett.

S mikor az ura megfordult, a nélkül, hogy egy szót is szólna, egészen elrémekonyult, könyvétől nem látta a betűket és eljettette a könyvet.

Ernő nem vatto észre; úgy el volt merülve munkájában.

— Ernő! — kiáltott fel heves szenvedélyes hangon, — mit akarsz? szólj! mert megőrülök.

Sommi válasz.

Marjucca minden ízében remegve ment át a mel lék szobába, elővette író mappáját és írni kezdett:

Édes jó anyám!

Kimondhatlan szomorú dologról akarok értesíteni. Jöj azonnal, én nem akarok tovább Ernőnél maradni. Irántam való viselkedése olyan, hogy nem tűrhetem tovább...

Eddig jutott az irással, mikor Ernő megfogta lázas kezecskéjét, gyöngöden magához vonta és egy forró szerető csókot nyomott remegő ajkára.

Marjucca hovesen ugrott fel, s elutasító mozdulattal nézett az urára, de az nem hátrált meg, sőt kétszeres hévvel karolta át karcsu derekát, s össze-vissza csókolta a hol érte.

— Ne haragudj, drágám, susogta a fülébe, meglesz a jutalma fájdalomnak, duzzogásodnak, s olyan hangos jó kedvvel kacagott, mint egy pajkos kobold. Nem is képeled milyen aranyos model-m voltál. Marjucca érthetetlenül, csodálkozva nézett rá és engedte magát vezetni, mint egy elfogott kis mókus.

— Nézd — galambom, úgy-e sikerült? kérdé Paragi boldog enyelgő hangon s a képre mutatott.

A szép asszony öröm sikojjal borult az ura kelére, a képen saját jól talált arczára ismert.

Oh te gonosz, aranyos drágám te, hát ezért kinos tál meg olyan kegyetlenül, ugye?

— Mit tegyen a szegény ember, mikor nincsen modelje és a felesége meg nem tud, uem akar, sőt elvből nem duzzog.

gadtatt. Ugyisint én megtagadtam Pam József és Weitzner G. vendéglősöknek, záróra meghosszabbítása iránti kérvényük. A járási főszolgabíróságnak felhívása folytán a közgyűlés, a központi választmányt megalkította, s tagjai vá Gróf Bolza Géza, Dr. Mázor Elnér, Dr. Szirák János, Dr. Haviár Gyula, Dr. Szemző Gyula, Dr. Reismann Adolf, Liska János, Neumann Jenő, Melis György, Pól Gábor, Szirmai L. Árpád, és Grimm Mór lettek megválasztva. Az Előjárásnak az előterjesztése, hogy közsegünkben egy második állatorvosi állás is rendszeresítessék, egyhangulag elfogadtatt, s a pályázati hirdetmény kibocsátására, a járási főszolgabíró úr felkérte határozatott. Végül Dr. Haviár Gyula s társainak, a községi fogyasztási adók magas megállapítása ellen beadott, felebbesítésüket fogadtattott s azt, az illetékes hatósághoz felterjeszteni határozatott.

Referens.

Ujdonságok.

— A Körösök hajózatára tétéle. Békésvármegye törvényhatósága dr. Fábry Sándor alispán indítványára régebben felirt a kormányhoz a megyei víziutak fejlesztése érdekében, a melyek új tört nyitnának a vármegye haladásának és tetemesen olcsóbbá tennék a viteldíjat. Megyénk nézve most nemcsak kedvező, de örvendés hirt vettünk a fővárosból a Körösök hajózatára tétéle ügyében. Ugyanis a természetes víziutak fejlesztésének munkája már a jövő évben gyors egymásutánban megy végbe. Az Alsó Béga szabályoztatván, következik a Hármas Körös hajózatára tétéle, melynek első részletére a jövő évi költségvetésbe 500.000 korona van előirányozva. Maga az egész munkát öt millióba fog kerülni. Darányi miniszternek éppen a Hármas-Körös hajózatára tétéllével kettős célja volt: ugyanis a Körösök mederszabályozását még ez évben befejezik, így semmi sem áll útjában, hanem ellenkezőleg, önként kínálkozik az alkalom, hogy az ármentesítés érdekében végzett munkálatok befejezését nyerjenek a folyó hajózatára tétéllével és ez által hazai alföldi viszonyaink közepette egy minden tekintetben megfelelő példa statuáltsanak, miként kell és lehet mezőgazdasági és hajózási és egyéb vízhasznosítási érdekeket harmónikus módon összeegyeztetni. A másik szempont az, hogy éppen a Körösön, ezen a vízszék folyón, a hol nyáron át csónakokkal sem igen lehet közlekedni — mutassuk meg, mint lehet a modern vízépítés alkalmazásával duzzasztóval, le és fölemelhető gátakkal (hajózó szilipekkel) a legkisebb vízállásakor is hajóval közlekedni. A Körösön Csongrádtól Békésig, sőt Gyulaig, másrészt Körösladányig fognak a munkálatok megindulni. Ezzel a megyének régi vágya teljesedik és a végzendő munkálatok a kubikmunkáira is jobb napokat derít.

— Az ösödli birtokrendezés. Régi vágyát képezi az ösödli közbirtokosság, hogy az ugynevezett kovács-laponyagi s takács-zugi határrész rendezetlen birtok viszonyait tisztáztassanak, s azok a földterületek, melyek most az egyes birtokosok által használatnak, telekkönyvileg is azok tulajdonául legyenek bejegyezve. Az igazságügyminiszter atelekkönyvi átalakítási eljárást már régebben elrendelte, s az előmunkálatok a szarvasi kir. bírságnál annyira előrelátnak, hogy azok befejezése a közel jövőben várható. A birtokrendezési eljárás mintegy 4600 holdnyi területre fog kiterjedni, s az előmunkálatok befejezésétől számítva körülbelül 9 hó eltelté alatt véglegesen lebonyolítatik. A nagy fáradsággal járó munka keresztülvitelével Mézáros Gusztáv járásbíró és Almásy Gyula botétszerkesztő vannak megbízva s miután a szarvasi bíróóság ügyforgalma az átállítás során lényegesen megnövekszik, a jelenlegi személyzet a feltörölődő munkahalmast nem lesz képes ellátni, azért — ha ideiglenesen is — mulhatatlanul személyzet szaporításáról kell gondoskodni.

— Esküvő. Ifj. Nagy Sándor, kondorosi törekvő kereskedő nov. 27-én vezette oltárhoz vásárhelyen kedves és szeretetre méltó arajt Megyei Karolin kisasszonyt.

Lopás. Bulik György és Huba János szarvasi suhancok, a múlt héten hétfőn a halásztelki puszán csatangoltak s este Szikora János tanyájába tértek be hol éjjeli szállást kértek. Ezt meg is kapták, sőt a gazda vacsorát is adott nekik. Reggel jókor felkeltek s elmentek, de tévedésből a gazdának egypár új csizmáját is magukkal vitték. Amint világosodni kezdett Szikora észrevette, hogy az új csizma hiányzik, nyomban bejött a rendőrséghez, ahol az esetet bejelentette. A rendőrség

mög az nap el is csípte, a vendégszeretettel oly rutul visszaélő két tolvajt az ellopott csizmával együtt.

— A községi képviselő választás Kondoroson nov. 19-én folyt le, midőn a beadott 81 szavazatból megválasztottak: Erdélyi László 77, Kovács László 76, Szarka József 68, Novák Lajos 65. Szarka Márton 50, Bukovinszky Mihály 44, Sziber István 40, ifj. Csicsely Pál 40, id. Lustyik György 33, ifj. Kovács János 30, szavazattal. Póttagok: Hrivnák Mihály 60, Honti Kálmán 55, Vaskor Mihály 51, Farkasinszky András 26, Jelen Mátyás 20 szavazattal.

— Megjött a hangja. A múlt nyáron egy szép reggelen négy kofa össze szállalkozott azon, hogy köztük melyik a becsületesebb, nagymérvű nézeteltérésük folytán alaposan lomosták egymásról a keresztvizet. Az egyik ki zűdségárusi becsületében legmélyebben érezte magát sértve, feljelentést tett a másik három társa ellen, becsületsértés vétségé miatt. Az előzetes eljárás lefolytatása után sor került a tanukra. Esőkorban egy annyira faszterrt s élemedett aszonyt vezettek be, hogy alig bírt a lábán megállni, úgy hogy a tárgyaló bíró s az ügyvédek attól tartottak, hogy az igen tisztelt tanu ott szemük láttára fog elklőzni egy szebb hazába, hol nagyobb a retek s edesebb a répa. Az általános kérdésekre előadja: hogy 72 éves, kiérdemült zűdség árusnő (kofa), s érdektelen. Majd kérdi tőle a bíró, hogy mi tudomása van a vádba tett cselekményről illetve a sértésekről. Alig nyoszörgött valamit; de amint meghallotta az egyik vádlott éles hangját, mint ha kiserélték volna, mint a vén csatoló a trombita szavára, szemei ragyogni kezdtek, arca hiderült, éles szapora hangon beszélt el az egész piacti jelenetet. Előadása, magatartása mind élénkebb lett, s repülni látzott s szinte visszaképzelté magát abba a szép korba, mikor még ő volt a szarvasi piact legékebb szavu kofája. Alig hogy megadta a kellő feleletet, ismét összeesett, ismét oly szárnalmas állapotba jutott, mint volt előbb mikor bevezették. Később az ellen kérdések re ismét élénk lett, szaporán válaszolt s végül fájdalomtól megtört hangon abbéli sajnálatának adott kifejezést, hogy mennyire fájjalja, hogy öreg kora miatt a felje lentés tárgyát képező esetnek nem lehetett cselekvő tagja, mert erősen hiszi, hogy akkor az eset nem így végződött volna. Ezel ismét összeesett, erőteljű hanyatlott székére, s alig bírták a tárgyaló tereméből kivezetni. Neki ugylátszik csak az az élet, ha nyelve erősen pereghet, a hallgatás ránezve egyenlő a halállal.

— Jótékonyezelő estély. A „Szarvasi helyi tanító egyesület“ 1901 évi december 7-én az „Árpád szálló“ dísztermében a Benka féle alapítvány gyarapítására szini előadással egybekötött hangversenyt rendez. Helyárok: Körösök 2 k. Zártzók 1. k. 60 fl. Állóhely 1. kor. Diákjegy 50 fill. Karzat 60 fill. Felülzötteket hírlapilag köszönettel nyugtáznunk. Jegyek előre válthatók Molnár János tanítónál, este pedig 7 órától kezdve a pénztárnál. Kezdate este pont 8 órakor.

— Felhívjuk olvasóink figyelmét a Garai testvéreknek mai számunkban megjelent hirdetésére,

— A vidéki rendőrség államosítása. A sokat vitatott közigazgatási változások megvalósítása már küszöbön áll. A vidéki rendőrség államosítását fokozatosan akarják végrehajtani. Először is Fiume és Pozsony város rendőrségére kerül asor. Az újítás pénzügyi részét most tanulmányozzák a belügyminisztériumban. — Terve van véve az is, hogy a vármegyékben kerületi rendőr főkapitányságokat szervezzenek.

— Uránia színház. Az újságot olvasó közönség előtt ismert dolog az, hogy Budapesten az Uránia színház meglepő és tanulságos mutatóványaival mily feltűnést keltett. Az Uránia színház tudva azt, hogy a színház iránt nemcsak Budapesten, de a vidéken is általános az érdeklődés, s ez okból vidéki körutra indult, hogy a vidéki közönségnek is alkalma legyen a meglepő mutatóványokban gyönyörködni. Az Uránia színház vezetősége vidéki körutjába ejtette Szarvas is, s e héten 3 előadást fog rendezni az Árpád szálloda dísztermében és pedig kedden „Spanyol ország“, szerdán a „Tánc“, esütörtökön a „XIX. század“ lesznek bemutatva. Közönségünk figyelmét ez uton is felhívjuk e nem minden napi látványosságra.

Egyről-másról.

(Szegény gyermekek felruházása. — Egy fiatal gonosztevő.)

Itt a tél. Igaz ugyan, hogy hivatalosan csak december hó 21-én kezdődik, de a természet nem várja be a hivatalos időt. Éjszakai szél süvölt végig a földeteken meg-megrázza a fák kopár ágait szóval kezdenek az emberek fázni s jó melegeg öltözködni.

Igen! a kinek meleg ruhája van, de a kinek nincs az fázik és didereg. A felnőt ember még csak állja a tél fagyát és zordját, de a szegény gyermekek

kékes arccal, összefagyott kezekkel és lábakkal. könybe lábadt szemmel nézik azokat a kiknek jó meleg a ruhájuk.

Ennek láttára, így tél idején megnyílik az emberi szív részint könyörületből, részint kötelességből s igyekszik a szegény gyermekeket fel ruházni. Szép és nemes! segíteni ott a hol szükség van a segítségre.

Nálunk a község megteszi a maga kötelességét de hol marad a társadalom és a jótékonyági egyesület? A homályban. Pedig mily szép volna a ruhakiosztást egybekötött szép karácsonyi ünneppel, s mi több az ovdában, a szegény gyermekek is részt vennének a karácsonyi ünnepe — a módosabbakkal együtt.

Nemsokára eljön a karácsony szép ünnepe, a gyermek sereg öröm napja — öröm azoknak, kikről szüleik gondoskodnak — bánat annak, kinek szülője szegény.

Még csak alig 10 éves s már is multja van. Hat éves korában kezdte először, csak az apjától lopott, később a szomszédoktól, aztán tovább... tovább sőt már arra is vetemedett, hogy az isten házából midőn a hívők serege áhitattal halgatta a lelkész szavait, oly ügyes módon lopott ki egy énekes könyvet, hogy a legügyesebb tolvajnak is dicsőretére vált volna.

A lakodalmak rendes látogatója s a kabátok ügyes kizsebelője.

Rendőrségünk igen jól ismeri e fiatal gonosztevőt s ép fiatalága az oka a miért nem lehet szigorúan megbüntetni.

Az apja és az iskola nevelése, fegyelme nem fog rajta. Ha megbüntetik, négy öt napig is jár kél a közele tanyákon s elkezel mindent a mi a keze ügyébe esik.

Apja nem bír vele — javítóintézetre nincs pénze, hadd nőjön akasztótávírággá.

Pedig sokat fáradt, hogy fiát megmentse, de sem a község sem a megye nem gondol az atya panaszával.

Pénc... pénc... ha nincs, akkor hadd pusztuljon a fiu, egygyel több vagy kevesebb — nem tesz semmit.

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTAL.

Olesó tűzifa!

Előnyös beszerzés folytán azon helyzetben vagyok, hogy B.-Szarvas állomásra 10.000 Kgr. I. oszt. válogatott száraz bükk hasáb fát 140 kor. II. oszt. bükk hasáb fát 134 korona. Két éves vágású fiatal eser hasáb fát 137 koronáért szállíthatok. Lelkiösmeretes osztályozást, tisztességes kiszolgálásért kezeskedem.

Tisztelettel

Lehoczky Mihály,
tűzifa kereskedő. B.-Csaba.

Szálloda és kávéház átvétel.

Tisztelettel hozzuk köz tudomásra a t. cz. közönségnek, hogy az Árpád Szállodát a mai naptól fogva átvettük, s azt a jelenkor igényeinek megfelelőleg átalakítva személyesen fogjuk vezetni. Magyaros jó konyháról, kitűnő, csakis termelőktől beszerzett italokról, pontos és gyors kiszolgálásról állandóan gondoskodunk. Főtörökvsünk oda fog irányulni, hogy vendégeink igényeit minden tekintetben kielégíthessük.

Miért is a n. é. közönség pártfogását kérve vagyunk,

Kiváló tisztelettel

Garai testvérek,
az Árpád szálloda bérloí.

